

Було їх двоє в матері синів

Тетяна Булат

Було їх двоє в матері синів,
Два красені, лише в роках різниця.
У радості за днями летом дні
Ділили хлопці. У полях пшениці

Врожай збирали, землю берегли
Від шкідників, від лютої негоди,
Родину поважали, як могли,
Вбирали дух шаленої свободи...

Війна прийшла, нікого не спитав,
Із жахом, болем, з бідами такими!
Молитву батько кожен день читав,
Щоб хлопці повернулися живими.

А два сини на фронті під Бахмутом
Косили ворога за тата й неньку,
І кожен з них хотів би стати Брутом,
Всадивши лезо в "русское" серденько.

Воюють хлопці, землю бережуть
Від "шкідників" (рашистами що звуться).
Тяжка, болюча їх терниста путь —
Впадуть... і знов на ноги підіймуться.

А мати знає, що її сини —
Два красені, лише в роках різниця,
Повернуться. Повернуться ВОНИ!
І заколоситься в полях пшениця!

І буде хліб без зернових угод,
І Крим зустрине тепло Україну.
Настане мир і радісний народ
На квітку перетворить цю перлину.

Складеться карта так, як має бути —
Полісся, Слобожанщина, Карпати...

І пісню українську буде чути!
Бо Україну, попри все, не подолати!!!